

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 237. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius. v. 53.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

fregisse portas mortis & inferni, sicut fregisset claustra monumentorum ut & monumenta fœtentia cordium peccatorum aperiantur, & cum Christo resurgere se disponant & viuant cum eo in æternum. Christus siquidem monumenta voluit prius aperiri, postmodum ut resurgerent corpora mortuorum. Prius enim mortificari debet in nobis regnans peccatum, ut possit subintrare iustitia sicuri & ipse primò mortuus est, & resurrexit tertia die. mortuus est propter peccata nostra, & resurrexit propter iustificationē nostram, hoc est, per mortem soluit debitum nostrum & ut comoriamur effectus: per resurrectionem vero suam deduxit nos ad fructificationem per sanctam vitam ex ipsius vita Sacramentis tanquam canalibus deductam.

O Bone Deus, utinam etiam monumentum meum in die iudicij aperiatur, ad exeundum in Sanctam civitatem Dei, Ierusalem supernam. Ut autem hoc fiat olim aperi Domine nunc & frange seras cordis mei, ut tibi pateat omni momento, fiat tibi monumentum semper nouum & mundum, ut in eo morari sit tibi delicia: inde odor fragrans vnguenti Spicati pistici expiret: inde exilient cogitationes malæ, cōlurgant autem & florent ibi omnis generis virtutum flores & structus boni operis: ut tu bone Iesu in me, & ego in te maneam, crescam & viuam. Amen.

§. 236. Et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. v. 52.

Caula; cur monumenta aperta sint fuit, ut inde multa corpora sanctorum, quorum animæ detinebantur captiuæ in inferioribus terræ partibus, limbo scilicet, exsoluto iam lytro per mortem Christi, redirent ad sua corpora & resurgerent ad annuntiandum Iudeis potissimum peccatum suum, Christi veri Dei & Messiae veritatem & mortem, & resurrectionem, ut sicut ipsi potentia istius veri Dei & Messiae surrexerint à mortuis, ita propria sua virtute ipse resurrexisset, ut sic ultra nec apud Iudeos nec Ethnicos nulla dubitatio de veri Dei & Messiae aduentu morte, & resurrectione relinqueretur.

Sic Domine & firmiter teneo me resurrectum, ut isti, cum corpore hoc, ad reddendam rationem, prout gessi siue bonum siue malum, da igitur gratiam, ut in corpore sancto resurgam sicut hi sancti, quos è limbo misisti recipere corpora sua, ut tuę personę veritatem, mortem & resurrectionem annuntiarent.

§. 237. Et exentes de monumentis post resurrectionem eius. v. 53.

Monumenta aperta sunt eo tempore quo Christi corpus pendebat adhuc in cruce in terrorem & signum maximi portenti futuri, ut insciderent Iudei & penitentiam agerent, & crederent Christum verum Dei filium esse mortuum, & resurrectum. Sed nec prius corpora Sanctorum

è monumentis viua, exierunt & resurrexerunt, quam verus Messias Iesu Christus, qui mortuus fuerat in Cruce, & sepultus, resurgeret, ut esset primogenitus resurrectionis ex mortuis.

Domine Iesu, quidquid sum gratia tua sum, siue enim viuo, siue morior, aut quid aliud ago ex tua gratia & virtute id sum, quod sum, sum & operor, & spiro, cum igitur eadem gratia tua efficiente, sim aliquando de monumento meo exiturus ad diem iudicij Magni, da obsecro gratiam, ut in praesenti vita per confessionem sinceram, tanquam resurrectionem primam libenter & crebro exam de monumento conscientiae meæ, ut sic merear partem in resurrectione secunda.

§. 237. Venerunt in sanctam ciuitatem. v. 53.

Haud dubie in primariam illam ciuitatem Ierusalem, ad quam ex via mundi partibus, per totum mundum iri solebat qui surrexerant sancti, conuenient, ut annuntiarent Christi mortem & resurrectionem, sicut enim tenebrae visae fuerunt per totum orbem & terræ motus magnus factus est, ut quisque sanctorum ei, ubi mortuus & sepultus fuerat, regioni esset qualis obles & testis gratiae, tam in remissione peccatorum, quam iustificatione iam a Deo praestita ac porto praestanda. Idcirco statuo apud me magni sincere Sanctos utpote a Deo adeo euctus, ut voluerit eos secum resurget, colam igitur eos ut Dei magnos amicos.

Deus meus resurrectione mea, & vita, tu solus scis ubi moriar & quomodo moriar, obsecro igitur per mortem tuam & resurrectionem tuam, ut ita moriar, ut in die iudicij resurgere queam cum sanctis tuis gloriosus, & cum ipsis incedi in ciuitatem de qua gloria sunt dicta, cum lacrima est agnus Dei.

§. 238. Et apparuerunt multis. v. 53.

Commodissime multis apparuerunt, qui Ierusalem ciuitatem erant ingressi, utpote ciuitatem, in qua quasi mundus confluxerat, ubi & ex omni gente & natione habitabant, quibus se spe etandos exhibebant, maxime vero notis & discipulis Iesu, aliquique Iudeis neendum ad Christum concessis, ut eis fidem & resurrectionem Christi persuaderent, quasi eius testes & precones, ut ex eorum resurrectione certiores redderentur de Christi resurrectione, cogitantes quod si hos suscitauit multo magis se ipsum resuscitauit.

Deus meus, miserere mei, ut & ego per gratiam tuam excitatus a peccatis, appaream his, quibuscum peccavi, converlus, & cotidem ad penitentiam